

osas. 14855/1944/10

MITTEILUNGSBLATT

DER INDUSTRIE UND HANDELSKAMMER IN LUBLIN

BIULETYN INFORMACYJNY

IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W LUBLINIE

Zeitungsdrucksache

Lieferung von Spinnstoffen in das Generalgouvernement.

Im Rundschreiben Nr. 32/41 vom 10. September 1941 bestimmt die Reichsstelle für Kleidung und verwandte Gebiete folgendes: Spinnstoffwaren dürfen in das Generalgouvernement nur gegen einen Bezugsberechtigungsschein geliefert werden, der von der Reichsstelle für Kleidung und verwandte Gebiete bestätigt und mit dem Vermerk „gültig für das Generalgouvernement“ versehen ist. Anträge auf Genehmigung der Lieferung sind von dem Bezieher zu stellen. Für Spinnstoffwaren, die im Reichsgau Wartheland für das Generalgouvernement hergestellt werden, wird die Genehmigung durch die Verbindungsstelle der Textil-Reichsstellen in Litzmannstadt erteilt. Auch in diesem Fall ist die Genehmigung durch den Bezieher einzuholen.

Pflicht zur Verbuchung des Wareneingangs durch Grosshändler.

Am 9. Oktober d. J. wurde im Verordnungsblatt für das GG. Nr. 93 eine Verordnung über die Verbuchung des Wareneingangs für Grosshändler veröffentlicht. Diese Verordnung tritt in den Distrikten Krakau, Lublin, Radom und Warschau bereits am 1. November d. J. in Kraft. Der Inhalt der Verordnung kann bei der Kammer eingesehen werden. Das Verordnungsblatt selbst kann beim Zeitungsverlag Krakau — Warschau G. m. b. H., Krakau, Poststr. 1, angefordert werden.

Verordnung über die Führung eines Wareneingangsbuchs (Wareneingangsverordnung).

Vom 30. September 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

- (1) Gewerbliche Unternehmer (selbständige Handel- oder Gewerbetreibende einschliesslich der selbständigen Handwerker jeder Art) sind verpflichtet, ein Wareneingangsbuch zu führen.
- (2) Von der Verpflichtung, ein besonderes Wareneingangsbuch zu führen, sind diejenigen gewerblichen Unternehmer befreit, die ordnungsgemäss Handelsbücher führen und darin die Wareneingänge nach den für die Führung des Wareneingangsbuchs geltenden Vorschriften verbuchen.
- (3) In das Wareneingangsbuch sind diejenigen Waren (einschliesslich der Rohstoffe, Halberzeugnisse, Hilfsstoffe und Zutaten) einzutragen, die der gewerbliche Unternehmer zur gewerblichen Weiterveräußerung oder zur gewerblichen Vermittlung erwirbt. Waren, die nach der Art des Betriebes üblicherweise für den Betrieb, und zwar zur gewerblichen Weiterveräußerung oder zur gewerblichen Vermittlung erworben werden, sind auch dann einzutragen, wenn sie für betriebsfremde Zwecke verwendet (z. B. private Zwecke entnommen) werden.
- (4) Die Eintragung in das Wareneingangsbuch ist vorzuziehen, gleichgültig ob:
 1. der Lieferer der Waren ein Unternehmer ist oder nicht;
 2. die Waren unverändert oder nach Bearbeitung oder Verarbeitung weiterveräußert werden;
 3. der gewerbliche Unternehmer die Waren entgeltlich oder unentgeltlich, auf Ziel, gegen Kasse, durch Tausch oder auf Gegenrechnung erwirbt;
 4. der gewerbliche Unternehmer Eigentümer oder unmittelbarer Besitzer der Waren wird oder ob er an den Waren weder Eigentum noch unmittelbaren Besitz erlangt;

Dоставы материалов włókienniczych do Generalnego Gubernatorstwa.

W okólniku Nr. 32/41 z 10 września 1941 ustanawia Urząd Rzeszy dla spraw odzieżowych i branż pokrewnych, co następuje: Tkaniny mogą być dostarczane do Generalnego Gubernatorstwa tylko za kartą zapotrzebowania, potwierdzoną przez Urząd Rzeszy dla spraw odzieżowych i branż pokrewnych i zaopatrzoną w uwagę: „Ważne dla Generalnego Gubernatorstwa“. Wnioski o zezwolenie na dostawę ma stawiać importer. Na sprowadzenie tkanin, wykonanych dla Generalnego Gubernatorstwa w Reichsgau Wartheland, udziela zezwolenia Urząd Pośredniczący (Verbindungsstelle der Textil-Reichsstellen in Litzmannstadt). Także i w tym wypadku powinien wnosić podanie sam importer.

Obowiązek księgowania zbytu towarów przez hurtowników.

Dnia 9 października br. zostało ogłoszone w Dzienniku Rozporządzeń dla GG. Nr. 93 rozporządzenie o księgowaniu zbytu towarów u hurtowników. Rozporządzenie to wchodzi w życie w okręgach Kraków, Lublin, Radom i Warszawa już dnia 1 listopada br. Z treścią rozporządzenia można zapoznać się w Izbie. Dziennik Rozporządzeń może być sprowadzony z Wydawnictw Czasopism „Zeitungsverlag“ Kraków — Warszawa Sp. z o. o., Kraków, Poststr. 1.

Rozporządzenie o prowadzeniu księgi zakupu towarów (Rozporządzenie o zakupie towarów)

Z dnia 30 września 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führera z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

- (1) Przedsiębiorcy przemysłowi (trudniący się samodzielnie handlem lub przemysłem, łącznie z samotnymi rzemieślnikami wszelkiego rodzaju) obowiązani są prowadzić księgę zakupu towarów.
- (2) Od zobowiązania prowadzenia specjalnej księgi zakupu towarów zwolnieni są ci przedsiębiorcy przemysłowi, którzy prawidłowo prowadzą księgi handlowe i księgują w nich zakupy towarów według przepisów, obowiązujących dla prowadzenia księgi zakupu towarów.
- (3) Do księgi zakupu towarów należy wpisywać te towary (łącznie z surowcami, półfabrykatami, materiałami pomocniczymi i dodatkami), które przedsiębiorca przemysłowy nabywa do przemysłowej odsprzedaży lub do przemysłowego pośrednictwa. Towary, które według rodzaju przedsiębiorstwa nabywa się normalnie dla przedsiębiorstwa, a mianowicie do przemysłowej odsprzedaży albo do przemysłowego pośrednictwa, należy wpisywać również wówczas, gdy nie są używane do celów przedsiębiorstwa (np. — do celów prywatnych).
- (4) Wpisu do księgi zakupu towarów dokonać należy bez względu na to, czy:
 1. dostawca towarów jest przedsiębiorcą, czy też nie;
 2. towary odsprzedawane są w stanie niezmienionym, czy po obróbce lub przeróbce;
 3. przedsiębiorca przemysłowy nabywa towary odpłatnie, czy bezpłatnie, na termin, per kasa, w drodze zamiany lub kompensaty;
 4. przedsiębiorca przemysłowy staje się właścicielem lub bezpośrednim posiadaczem towarów, jak również gdy przedsiębiorca nie nabywa na towarach ani prawa własności, ani prawa bezpośredniego posiadania;

5. der gewerbliche Unternehmer die Waren auf eigene oder auf fremde Rechnung erwirbt.

(5) Das Wareneingangsbuch, für das ein Muster dieser Verordnung beigegeben ist, muss über jeden Posten der im Abs. 3 bezeichneten Waren die folgenden Angaben enthalten: *)

1. fortlaufende Nummer der Eintragung,
2. Tag, an dem der gewerbliche Unternehmer den Warenposten erwirbt (das Eigentum, den unmittelbaren Besitz oder die Verfügungsmacht erlangt),
3. Name (Firma) und Anschrift des Lieferers,
4. Art des Warenpostens (handelsübliche Bezeichnung). Sammelbezeichnung (z. B. Kolonialwaren, Kurzwaren, Eisenwaren) genügt,
5. Rechnungsbetrag,
6. reiner Preis des Warenpostens. Sind Nebenkosten nicht gesondert in Rechnung gestellt, so ist dieser Preis gleich dem Rechnungsbetrag,
7. Nebenkosten (Fracht, Verpackung usw.), soweit gesondert in Rechnung gestellt,
8. Warenrückgabe und sonstige Abzüge von der Rechnung, z. B. Skonto,
9. Belegnummer (Nummer, unter der die Rechnung, die Quittung, der Kassenzettel, der Frachtbrief usw. aufbewahrt wird),
10. Tag der Bezahlung der Rechnung.

(6) Die Eintragungen in das Wareneingangsbuch sind laufend, und zwar noch an dem Tag zu machen, an dem der gewerbliche Unternehmer den Warenposten erwirbt (das Eigentum, den unmittelbaren Besitz oder die Verfügungsmacht erlangt). Gleichzeitig ist auf dem Beleg die fortlaufende Nummer, unter der der Warenposten im Wareneingangsbuch eingetragen ist, zu vermerken.

(7) Der gewerbliche Unternehmer hat die Beträge monatlich und jährlich zusammenzurechnen.

(8) Der gewerbliche Unternehmer ist verpflichtet, von seinem Lieferer den im § 1 Abs. 6 der Wareenausgangsverordnung vom 30. September 1941 (VBIGG. S. 574) vorgeschriebenen Beleg (z. B. Rechnung, Quittung, Kassenzettel, Lieferschein) zu fordern.

(9) Das Wareneingangsbuch und die dazu gehörenden Belege müssen zehn Jahre lang aufbewahrt werden.

(10) Der Kreishauptmann (Finanzinspekteur) kann für Stadthauptmann einzelne Fälle (bei Schreibunkundigen usw.) Erleichterungen gewähren. Die Bewilligung kann jederzeit zurückgenommen werden, auch wenn dies bei der Bewilligung nicht vorbehalten worden ist.

(11) Wer den Vorschriften dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird durch Strafbescheid des Steueramts mit Geldstrafe bis zur Höhe von 20.000 Zloty bestraft. Die §§ 3, 4, 5 Abs. 11 und § 6 der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBIGG. I S. 300) sind sinngemäss anzuwenden. Gegen den Strafbescheid des Steueramts steht dem Beschuldigten das Recht der Beschwerde an den zuständigen Kreishauptmann (Finanzinspekteur) zu. Die Beschwerde ist Stadthauptmann

schriftlich binnen zwei Wochen nach Zustellung des Strafbescheids einzulegen und zu begründen. Kann eine durch Strafbescheid festgesetzte Geldstrafe nicht beigetrieben werden, so hat das deutsche Gericht auf Antrag des Kreishauptmanns (Finanzinspektors) die Strafe in Gefängnis umzuwandeln. Gegen den Beschluss ist sofortige Beschwerde zulässig. Ausserdem werden, wenn den Vorschriften dieser Verordnung zuwidergehandelt worden ist, der Wareneingang und die sonstigen Besteuerungsgrundlagen durch das Steueramt geschätzt.

(12) Sonstige Buchführungs- und Aufzeichnungspflichten bleiben unberührt.

*) Ein Muster des Wareneingangsbuches ist im Verordnungsblatt für das Generalgouvernement Nr. 93 vom 9. Oktober 1941 enthalten. Das Verordnungsblatt kann bei der Kammer eingesehen werden. Es ist auch in Krakau bei der Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt Krakau 1, Postschliessfach 110, erhältlich.

5. przedsiębiorca przemysłowy nabywa towary na rachunek własny czy cudzy.

(5) Księga zakupu towarów, której wzór załączony jest do niniejszego rozporządzenia, zawierać musi dla każdej pozycji towarów, oznaczonych w ust. 3, następujące dane: *)

1. numer bieżący wpisu,
2. dzień, w którym przedsiębiorca przemysłowy nabywa sprzedany towar (uzyskuje prawo własności, prawo bezpośredniego posiadania, albo moc rozporządzania),
3. nazwisko (firmę) i adres dostawcy,
4. rodzaj sprzedanego towaru (w handlu przyjęte określenie). Wystarczy ogólne określenie (np., towary kolonialne, towary krótkie, towary żelazne),
5. kwotę rachunku,
6. cenę netto sprzedanego towaru. Jeżeli koszty uboczne nie są odrębnie wstawione do rachunku, wówczas cena ta równa się kwocie rachunku,
7. koszty uboczne (przewoźne, opakowanie itd.), o ile je wstawiono odrębnie do rachunku,
8. zwroty towarowe i inne potrącenia z rachunku, np., skonto,
9. numer dowodu (numer, pod którym przechowuje się rachunek, kwit, cedulę kasową, list przewozowy itd.),
10. dzień zapłaty rachunku.

(6) Wpisy do księgi zakupu towarów skutecznie należy bieżąco, a mianowicie tego samego jeszcze dnia, w którym przedsiębiorca przemysłowy nabywa sprzedany towar (uzyskuje prawo własności, prawo bezpośredniego posiadania, albo moc rozporządzania). Równocześnie zanotować należy na dowodzie numer bieżący, pod którym sprzedany towar wpisany jest do księgi zakupu towarów.

(7) Przedsiębiorca przemysłowy winien zliczać kwoty każdego miesiąca i każdego roku.

(8) Przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest żądać od swego dostawcy dowodu (np., rachunku, kwitu, ceduły kasowej, dowodu dostawy), w/g przepisu w § 1 ust. 6 rozporządzenia o zbyciu towarów z dnia 30 września 1941 r. (Dz. Rozp. G.G. str. 574).

(9) Księga zakupu towarów i należące do niej dowody muszą być przechowywane w przeciągu dziesięciu lat.

(10) Starosta Powiatowy (Inspektor Skarbowy) zezwolić Starosta Miejski

może odnośnie do poszczególnych wypadków (przy niepiśmiennych itp.) na ułatwienia. Zezwolenie może być w każdym czasie cofnięte, nawet jeśli to nie było w zezwoleniu zastrzeżone.

(11) Kto wykrocza przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia podlega karze grzywny do wysokości 20.000 zł na mocy karnego orzeczenia Urzędu Skarbowego. §§ 3, 4, 5 ust. 1 i § 6 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Gen. Gubernatorstwie z dn. 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. G.G. I. str. 300) zostaną odpowiednio zastosowane. Na orzeczenie karne Urzędu Skarbowego służy obwinionemu prawo zażalenia do właściwego Starosty

Starosty Powiatowego (Inspektora Skarbowego). Zażalenie wniesić Miejskiego

należy na piśmie w przeciągu dwóch tygodni po doręczeniu orzeczenia karnego i uzasadnić. Jeżeli grzywna, ustalona w orzeczeniu karnym, nie może być ściągana, winien Sąd Niemiecki na wniosek Starosty Powiatowego (Inspektora Starosty Miejskiego

Skarbowego) zamienić ją na karę więzienia. Na postanowienie dopuszczalne jest natychmiastowe zażalenie. Ponadto, jeżeli wykroczone przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia, Urząd Skarbowy dokonuje oszacowania zakupu towarów i innych podstaw opodatkowania.

(12) Inne obowiązki, dotyczące księgowości i zanotowania, pozostają bez zmian.

*) Wzór księgi zakupu towarów znajduje się w Dz. Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa Nr. 93 z 9 października 1941 r. Z wzorem tym można się zapoznać w Izbie. Odnosny numer Dziennika Rozporządzeń jest także do nabycia w Krakowie w „Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt“, skrytka pocztowa 110.

Postanowienie wykonawcze

dotyczące wydania i rozliczenia znaczków wartościowych na środki żywności, odzież i opał na rzecz Akcji Pomocy Zimowej Narodu Niemieckiego w GG.

A. Wydawanie.

W WHW wydawane będą obdarowanym znaczkami wartościowymi w odcinkach na ZI 1.—, ZI 2.—, ZI 5.—, ZI 10.— i ZI 20.—, opatrzone bieżącymi numerami.

Znaczki wartościowe sporządzone są na kolorowym papierze ze znakiem wodnym i zaopatrzone pieczęcią odnośnej placówki WHW. Znaczki wartościowe wydane są w jednej serii. Ponadto wydany zostanie znaczek wartościowy na ZI 5.—, na dzień Nationale Erhebung (30 stycznia).

Znaczki wartościowe uprawniają do zapłaty za środki żywności, odzież, opał, światło i gaz. Za znaczki te nie wolno wydawać innych towarów. Wydawanie różnicy w gotówce nie może być uskuteczniane.

Znaczki wartościowe wydawane będą w czasie od 1 października 1941 do 31 marca 1942 i będą przyjmowane jako środek płatniczy we wszystkich sklepach a podpisane być muszą własnoręcznie przez obdarowanego (miejscowość i ulica). Znaczkami wartościowymi nie wolno płać w sklepach żydowskich.

B. Rozliczenie.

Rozliczenie znaczków wartościowych dokonuje się w sposób następujący:

Właściciele sklepów zaopatrzą otrzymane jako zapłatę znaczki wartościowe na odwrocie tychże swoją pieczęcią firmową albo własnoręcznym podpisem i wyszczególnią wydany rodzaj towaru.

Każde nadużycie znaczków wartościowych ścigane będzie w drodze karnej. Znaczki wartościowe przedkładane przez obdarowanych po 31 marca 1942, jak również znaczki nie podpisane przez obdarowanych własnoręcznie i nie zaopatrzone pieczęcią placówki WHW, nie mogą być przez sklepy przyjmowane jako zapłata.

Wpłata równowartości znaczków wartościowych następuje bieżąco od dnia wydania do dnia 30 kwietnia 1942 we wszystkich kasach publicznych i prywatnych banków, jak również Komunalnych Kas Oszczędności w GG. Po 30 kwietnia 1942 kasy te nie mogą więcej przyjmować znaczków wartościowych od sklepów żywnościowych, handlu odzieżą i węglem, zakładów gazowych i elektrycznych. Za wyimanie znaczków wartościowych nie mogą kasy pobierać żadnych opłat.

Eigenhändige Unterschrift und Anschrift des Betreuten:
Własnoręczny podpis i adres otrzymującego zapomogę:

Name: Strasse Nr.:
 Nazwisko: ulica Nr
 Ort:
 Miejscowość:

Der Gegenwert dieses Wertscheines wird längstens bis zum 30. April 1942 bei allen Zahlstellen der öffentlichen und privaten Banken sowie der kommunalen Sparkassen im Generalgouvernement erstattet. Sowie mehr als 100 Wertscheine gleichen Nennwertes abgeliefert werden, sind diese zu je 100 Stück zu bündeln. Die Zahlstellen führen die eingelösten Wertscheine bis längstens 31. Mai 1942 über Ihre Zentralstellen zur Verrechnung mit dem Beauftragten für das WHW. im Generalgouvernement, Krakau, Reichsstrasse 46, ab.

Równowartość niniejszego bonu wartościowego wypłacana jest najwyżej do dnia 30 kwietnia 1942 r. przez wszystkie kasy banków oficjalnych i prywatnych oraz Komunalnych Kas Oszczędności w Generalnym Gubernatorstwie. O ile oddano więcej niż 100 bonów wartościowych o równej wartości nominalnej, należy je związać w paczki po 100 sztuk. Kasy odprowadzają zrealizowane bono wartościowe najpóźniej do dnia 31 maja 1942 r. za pośrednictwem swej centrali Pełnomocnikowi dla WHW. (Pomoc Zimowa) w Generalnym Gubernatorstwie, Kraków, Reichsstrasse 46.

Stempel der Ausgabestelle

Ich versichere, diesen Wertschein in Zahlung genommen zu haben für Zapewniam, że przyjętem niniejszy bon wartościowy do zapłaceniu

1. Lebensmittel żywność
2. Bekleidung odzież
3. Brennstoffe opał
4. Gas und Strom gaz i prąd

Nicht-zutreffendes streichen!
Nieodpowiednie skreślić!

Firmenstempel oder eigenhändige Unterschrift
Stempel firmowy lub własnoręczny podpis

Beauftragter für das WHW. im Generalgouvernement.
Pełnomocnik dla WHW (Pomoc Zimowa) w Gen. Gubernatorstwie.

Ausführungsbestimmungen über die Ausgabe und Abrechnung von Wertscheinen für Lebensmittel, Bekleidungsstücke und Brennstoffe für das Winterhilfswerk des Deutschen Volkes im Generalgouvernement.

A. Ausgabe

Im WHW werden an die Betreuten laufend nummerierte Wertscheine im Werte von ZI 1.—, ZI 2.—, ZI 5.—, ZI 10.— und ZI 20.— ausgegeben.

Die Wertscheine sind auf farbigem Wasserzeichenpapier hergestellt und mit dem Stempel der zuständigen WHW-Dienststelle versehen. Die Ausgabe der Wertscheine erfolgt in einer Serie. (Außerdem erfolgt die Ausgabe eines Wertscheines zu ZI 5.— zum Tage der Nationalen Erhebung (30. Januar).)

Die Wertscheine berechtigen zur Bezahlung von Lebensmitteln, Bekleidungsstücken, Brennstoff, Licht und Gas. Andere Waren dürfen auf diese Wertscheine nicht verabfolgt werden. Eine Differenzvergütung in bar darf nicht erfolgen.

Die Wertscheine werden ausgegeben in der Zeit vom 1. Oktober 1941 bis 31. März 1942, in allen Geschäften in Zahlung genommen und müssen die eigenhändige Unterschrift und Anschrift des Betreuten tragen (Ort und Straße). In jüdischen Geschäften dürfen die Wertscheine nicht in Zahlung gegeben werden.

B. Abrechnung

Die Abrechnung der Wertscheine erfolgt folgendermassen:

Die Geschäftsinhaber versehen die in Zahlung genommenen Wertscheine auf der Rückseite mit ihrem Firmenstempel oder mit eigenhändiger Unterschrift und kennzeichnen die ausgegebene Warengattung.

Jede mißbräuliche Verwendung der Wertgutscheine wird strafrechtlich verfolgt. Wertscheine, die nach dem 31. März 1942 von den Betreuten vorgelegt werden oder Scheine, die von den Betreuten nicht eigenhändig unterschrieben sind und den Stempel der WHW-Dienststelle nicht tragen, dürfen von den Geschäften nicht in Zahlung genommen werden.

Die Erstellung des Gegenwertes der Wertscheine erfolgt laufend vom Tage der Ausgabe ab bis zum 30. 4. 1942 bei allen Zahlstellen der öffentlichen und privaten Banken sowie der kommunalen Sparkassen im Generalgouvernement. Nach dem 30. April 1942 dürfen die Zahlstellen Wertscheine von den Geschäften des Lebensmittel-, Bekleidungs- und Kohlenhandels sowie Gas- und Elektrizitätswerke nicht mehr in Zahlung nehmen. Für die Einlösung der Wertscheine dürfen die Zahlstellen keine Gebühr erheben.

Die Kreditinstitute entwerfen die von ihnen eingelösten Wertscheine durch Abschneiden der linken unteren Ecke. Die Wertscheine sind der nächstgelegenen Zweigniederlassung der Emissionsbank zuzuführen, welche sie dem einreichenden Kreditinstitut alsdann gutschreibt.

Die Emissionsbank sammelt alle bei ihren Niederlassungen eingehenden Wertscheine bei ihrer Hauptniederlassung in Krakau und rechnet monatlich mit dem Beauftragten für das WHW im Generalgouvernement, Krakau, Reichsstr. Nr. 46 ab, indem sie die Einlösungssumme dem bei ihr geführten Konto belastet. Die Einreichung bei den Zweigniederlassungen der Emissionsbank hat spätestens bis 15. Mai 1942 zu erfolgen. Die Endabrechnung der Emissionsbank mit dem Beauftragten für das WHW ist bis zum 31. Mai 1942 durchzuführen. Eine Verlängerung dieser Termine ist ausgeschlossen.

Winterhilfswerk des Deutschen Volkes im Generalgouvernement

Zum zweiten Male wird nun im Generalgouvernement das Winterhilfswerk des Deutschen Volkes durchgeführt. Männer und Frauen der Arbeit treten für ihr Volk in vorderste Front unter dem Motto

Ein Volk hilft sich selbst!

Die im Generalgouvernement lebenden Volksgenossen empfinden hierbei eine besondere Verpflichtung und sind sich bewußt, daß ihr Opfer eine Leistung besonderer Art darstellen muß.

Das Opfer von Lohn und Gehalt beträgt wiederum 10% der Lohnsteuer, mindestens aber 1 Zloty, wird vom Verdienst wie bisher durch die Betriebsführung einbehalten und an die zuständige WfW-Dienststelle abgeführt. Wer weniger als 5 Zloty Lohnsteuer zahlt oder überhaupt Lohnsteuerfrei ist, opfert jeden Monat einen Zloty.

Darüber hinaus werden zusätzliche Opfer von Befähigungs-Tagegeldern oder sonstigen Zulagen erwartet, die ebenfalls durch die Betriebsführung einbehalten und abgeführt werden.

Krakau, den 1. September 1941

Ollech
Beauftragter für das WfW im Generalgouvernement.

Stempel und Unterschrift der Betriebsführung

Sämtliche Betriebsführer von Industrie- und Handelsbetrieben, die deutsche Gefolgschaftsmitglieder beschäftigen, werden gebeten, das Winterhilfswerk des Deutschen Volkes dadurch zu unterstützen, dass sie für ihre deutschen Gefolgschaftsmitglieder Verpflichtungsscheine ausfüllen. Zum Aushang in den Betrieben können beim zuständigen Standortbeauftragten für das Winterhilfswerk entsprechende Aufrufe angefordert werden. Ebenso sind die Verpflichtungsscheine bei dem zuständigen Standortbeauftragten erhältlich.

Wszyscy kierownicy przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych zatrudniający niemieckich pracowników proszeni są o poparcie Akcji Pomocy Zimowej Narodu Niemieckiego przez wypełnienie za swych niemieckich współpracowników deklaracji. Celem wywieszenia w przedsiębiorstwach odpowiednich odezw należy je zażądać od właściwego Standortbeauftragte dla Pomocy Zimowej. Także i deklaracje otrzymać można u właściwego Standortbeauftragte.

Diese Verordnung tritt in Kraft:

1. für das Gebiet der Stadt Krakau am 1. November 1941,
2. für das Gebiet der Stadt Warschau am 1. Dezember 1941,
3. für das übrige Gebiet des Generalgouvernements (ohne den Distrikt Galizien) am 1. Januar 1942,
4. für den Distrikt Galizien nach besonderer Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) im Einvernehmen mit dem Gouverneur des Distrikt Galizien.

Ladenzeitregelung u. Verdunkelung in Lublin.

Wir erinnern nochmals aus gegebener Veranlassung daran, dass die vom Polizeidirektor in Lublin erlassene Ladenzeitregelung für den Stadtkreis Lublin zur Vermeidung von Ordnungsstrafen von den Einzelhändlern unbedingt einzuhalten ist. Die Ladenzeitregelung ist durch öffentlichen Anschlag und durch Veröffentlichung in unserem Mitteilungsblatt Nr. 8 bekanntgegeben worden.

Die Ladenzeitregelung bestimmt, dass auf die für das jeweilige Geschäft geltende Geschäftszeit durch ein Schild an deutlich sichtbarer Stelle hingewiesen werden muss. Wegen der bisher uneinheitlichen Handhabung dieser Vorschrift hat der Leiter der Abteilung Wirtschaft beim Gouverneur des Distrikts Lublin bei uns gegen Erstattung eines geringen Unkostentrages ein Schild mit der gültigen Ladenzeit zu kaufen hat. Die Schilder müssen ab 12. XI. d. J. bei unserer Kammer (Chopinstr. 12) unverzüglich abgeholt werden.

Gleichzeitig wird darauf hingewiesen, dass die Verdunkelungsvorschriften nach wie vor in Kraft sind. Auch die Verkaufsstellen der Einzelhändler müssen daher rechtzeitig vorschriftsmässig verdunkelt werden.

Diesellokstoff-Ausnahmetarif im Verkehr mit dem Generalgouvernement.

Für den Reichsbahn-Ostbahnverkehr wurde als weiterer Ausnahmetarif der AT (Kr 14 B 23 für Diesellokstoffe zur Verfügung gestellt. Der Tarif, dessen Gültigkeitsdauer bis zum 30. Juni 1942 beschränkt ist, gilt für den Verkehr zwischen allen Bahnhöfen im Deutschen Reich und im Generalgouvernement.

Einführung eines neuen Einfuhr- u. Ausfuhr-Zolltarifs des Generalgouvernements.

An die Stelle des im § 5 Abs. 1 der Zollverordnung vom 17. November 1939 (VBIGG. S. 92) genannten polnischen Einfuhrzolltarifs tritt der Einfuhrzolltarif des Generalgouvernements.

An die Stelle des im § 6 Abs. 1 der Zollverordnung vom 17. November 1939 genannten polnischen Ausfuhrzolltarifs tritt der Ausfuhrzolltarif des Generalgouvernements.

Der Wortlaut des Einfuhr- und Ausfuhrzolltarifs des Generalgouvernements wird in deutscher Sprache im Handbuch für den Zollverkehr mit dem Generalgouvernement veröffentlicht. Der Tag des Inkrafttretens des Einfuhr- und Ausfuhrzolltarifs des Generalgouvernements wird durch Anordnung der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) bestimmt.

Gleichzeitig mit dem Inkrafttreten des Einfuhr- und Ausfuhrzolltarifs des Generalgouvernements treten ausser Kraft:

1. die Zolltarifliste I (VBIGG. 1939 S. 106 ff.),
2. die Einfuhrzollfreiliste I (VBIGG. 1939 S. 147),
3. die Sechste Durchführungsverordnung zur Zollverordnung vom 17. November 1939 über Zollerlässigungen und Zollbefreiungen vom 21. Februar 1940 (VBIGG II. S. 155).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie:

1. dla obszaru miasta Krakau (Kraków) z dniem 1 listopada 1941 r.,
2. dla obszaru miasta Warschau (Warszawa) z dniem 1 grudnia 1941 r.,
3. dla pozostałego obszaru Generalnego Gubernatorstwa — bez Okręgu Galizien (Galicja) — z dniem 1 stycznia 1942 r.,
4. dla Okręgu Galizien (Galicja) za specjalnym zarządzeniem Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Finansów) w porozumieniu z Gubernatorem Okręgu Galizien (Galicja).

Uregulowanie czasu sprzedaży i zaciemniania w sklepach lubelskich.

Przypominamy raz jeszcze, że uregulowany przez Dyrektora Policji w Lublinie czas sprzedaży w sklepach lubelskich ma być przez detalistów bezwzględnie przestrzegany i że nieprzestrzeganie tego zarządzenia pociąga za sobą grzywny. Zarządzenie o uregulowaniu czasu sprzedaży podane zostało do publicznej wiadomości na afiszach i w naszym Biuletynie Nr. 8. W wymienionym wyżej zarządzeniu postanowiono, że poszczególne sklepy mają podać obowiązujący czas sprzedaży na odpowiednich wywieszkach, umieszczonych na widocznym miejscu.

Ponieważ przepis ten został wykonany niejednolicie, zarządził Kierownik Wydziału Gospodarki przy Gubernatorze Dystryktu Lubelskiego, aby każdy detalista m. Lublina zakupił u nas za drobną kwotę odpowiedni szyldzik z właściwym napisem. Szyldziki te muszą być od dnia 12. XI. b. r. niezwłocznie wykupione w naszej Lbie, Szopena 12.

Równocześnie zwraca się uwagę na to, że przepisy o zaciemnianiu zostają, jak i uprzednio, w mocy, to też poszczególne miejsca sprzedaży detalistów muszą być we właściwym czasie i przepisowo zaciemniane.

Taryfa wyjątkowa dla materiałów pędnych Diesla w komunikacji Generalnego Gubernatorstwa.

Do dyspozycji Reichsbahn-Ostbahnverkehr została oddana dalsza taryfa wyjątkowa AT (Kr 14 B 23 dla materiałów pędnych Diesla. Taryfa ta, której moc ograniczona jest do 30 czerwca 1942, jest ważna dla komunikacji między wszystkimi dworcami w Rzeszy i w Generalnym Gubernatorstwie.

Wprowadzenie taryfy celnej przywzowowej i wywzowowej Generalnego Gubernatorstwa.

W miejsce polskiej taryfy celnej przywzowowej, wymienionej w § 5 ust. 1 rozporządzenia celnego z dnia 17 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 149) wchodzi taryfa celna przywzowowa Generalnego Gubernatorstwa.

W miejsce polskiej taryfy celnej wywzowowej, wymienionej w § 6 ust. 1 rozporządzenia celnego z dnia 17 listopada 1939 r., wchodzi taryfa celna wywzowowa Generalnego Gubernatorstwa.

Dosłowne brzmienie taryfy celnej przywzowowej i wywzowowej Generalnego Gubernatorstwa ogłasza się w języku niemieckim w podręczniku dla obrotu celnego z Generalnym Gubernatorstwem. Dzień wejścia w życie taryfy celnej przywzowowej i wywzowowej Generalnego Gubernatorstwa ustala Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) drogą zarządzenia.

Równocześnie z wejściem w życie taryfy celnej przywzowowej i wywzowowej Generalnego Gubernatorstwa tracą moc obowiązującą:

1. Lista Taryf Celnych I (Dz. Rozp. GG. 1939 r. str. 163 i nast.),
2. Lista Towarów wolnych od cła I (Dz. Rozp. GG. 1939 r. str. 202),
3. szóste rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia celnego z dnia 17 listopada 1939 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła z dnia 21 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 155),

4. die Erste Anordnung über die Anwendung von Vertragszollsätzen vom 29. April 1940 (VBIGG. II S. 295),
5. die Erste Anordnung über Zollermässigungen für Waren aus ehemals polnischen Gebieten vom 29. April 1940 (VBIGG. II S. 296),
6. die Zweite Anordnung über Zollermässigungen für Waren aus ehemals polnischen Gebieten vom 16. Dezember 1940 (VBIGG. II S. 584).

Versorgung des Schneider-, Kürschner-, Schuhmacher-, Sattler-, Putzmacher-, Hut-, und Mützenmacher-Handwerks mit Nähmitteln und Spinnstoffwaren zu Ausbesserungszwecken.

Der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Spinnstoffwaren hat mit einer Bekanntmachung vom 13. Oktober 1941 folgendes angeordnet:

Nähmittel und Spinnstoffwaren zu Ausbesserungszwecken (Flickstoffe) für das Schneider- und Kürschnerhandwerk dürfen ab 20. Oktober 1941 nur noch gegen Bedarfschein abgegeben werden.

Dasselbe gilt für die Abgabe von Nähmitteln für das Schuhmacher-, Sattler-, Putzmacher-, Hut- und Mützenmacherhandwerk.

Die Bedarfscheine für Spinnstoffwaren zu Ausbesserungszwecken für das Schneider- und Kürschnerhandwerk berechtigen auf fünf Abschnitten zum Bezug von je 0,50 m Futterstoff bis 0,80 m Breite und auf einem Abschnitt zum Bezug von 0,50 m Woll-, Baumwoll- oder Futterstoff bis 1,40 m Breite.

Die Nähmittelbedarfscheine für Schneider, Kürschner, Putzmacher, Hut- und Mützenmacher berechtigen zum Bezug von 500 Yards (500 Metern) Baumwollfaden oder Nähseide, jedoch nicht zum Bezug von Leinengarn.

Die Nähmittelbedarfscheine für das Schuhmacher- und Sattlerhandwerk berechtigen zum Bezug von 500 Yards (500 Metern) Baumwoll- oder Seidengarn oder 50 Gramm Leinengarn.

Die genannten Bedarfscheine werden von der Gruppe Handwerk (Kreisgeschäftsstelle oder Innung) in der Hauptgruppe Gewerbliche Wirtschaft ausgestellt. Die Entscheidung, ob dem Antrag durch Ausstellung eines Bedarfscheines entsprochen wird, ist endgültig.

Die Anzahl der auszugebenden Bedarfscheine, die innerhalb des Generalgouvernements für den einzelnen Monat ausgegeben werden, bestimmt der Leiter der Bewirtschaftungsstelle für Spinnstoffe und Spinnstoffwaren im Generalgouvernement.

Der Bedarfschein muss den Namen des Bezugsberechtigten, die Dauer der Gültigkeit und das Ausstellungsdatum enthalten.

Der Bedarfschein ist nicht übertragbar.

Bei der Abgabe von Nähmitteln durch den Einzelhandel sind die Bedarfscheine einzubehalten und durch Durchkreuzen zu entwerten. Der Empfang der Ware ist vom Bezugsberechtigten auf dem Bedarfschein durch Unterschrift zu bescheinigen.

Bei der Abgabe von Spinnstoffwaren zu Ausbesserungszwecken sind die Einzelabschnitte einzubehalten und durch Durchkreuzen zu entwerten.

Die Abgabe der Ware darf nur gegen Vorlage des Handwerksausweises der zuständigen Handwerkskammer oder des zuständigen Innungsverbandes erfolgen.

Die Wiederbeschaffung von Nähmitteln sowie von Spinnstoffwaren zu Ausbesserungszwecken (Flickstoffe) durch den Einzelhandel erfolgt bei den zum Handel von Spinnstoffwaren zugelassenen Grosshändlern oder Fabrikniederlassungen gegen Aushändigung der entwerteten Bedarfscheine und Einzelabschnitte.

Die genannten Stellen dürfen an Einzelhandelsunternehmen gegen Abgabe der entwerteten Bedarfscheine und Einzelabschnitte Nähmittel und Spinnstoffwaren zu Ausbesserungszwecken nur in der Menge abgeben, die den abgelieferten Bedarfscheinen und Einzelabschnitten entspricht.

4. pierwsze zarządzenie o stosowaniu stawek celnych konwencyjnych z dnia 29 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 295),
5. pierwsze zarządzenie o zniżkach celnych dla towarów z byłych obszarów polskich z dnia 29 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 296),
6. drugie zarządzenie o zniżkach celnych dla towarów z byłych obszarów polskich z dnia 16 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 584).

Zaopatrywanie rzemiosła krawieckiego, kuśnierskiego, szewskiego, siodlarskiego, modniarskiego, kapeluszniczego i czapniczego w środki do szycia i towary włókiennicze do celów naprawy.

Kierownik Urzędu Gospodarowania Tkaninami i Towarami Tkanyimi zarządził ogłoszeniem z dnia 13. X. 1941, co następuje:

Środki do szycia i towary włókiennicze do celów naprawy (materiały do łatania) dla rzemiosła krawieckiego i kuśnierskiego wolno oddawać od dnia 20 października 1941 r. tylko na kartki zapotrzebowania.

To samo obowiązuje odnośnie oddawania środków do szycia dla rzemiosła szewskiego, siodlarskiego, modniarskiego, kapeluszniczego i czapniczego.

Kartki zapotrzebowania na towary włókiennicze do celów naprawy dla rzemiosła krawieckiego i kuśnierskiego uprawniają na pięciu odcinkach do nabycia na każdy odcinek 0,50 m podszewki do 0,80 m szerokości i na jednym odcinku do nabycia 0,50 m materiału wełnianej, bawełnianej lub podszewki do 1,40 m szerokości.

Kartki zapotrzebowania na środki do szycia dla krawców, kuśnierzy, modniarzy, kapeluszników i czapników uprawniają do nabycia 500 jardów (500 metrów) przędzy bawełnianej i przędzy jedwabnej do szycia, jednak nie uprawniają do nabycia przędzy lnianej.

Kartki zapotrzebowania na środki do szycia dla rzemiosła szewskiego i siodlarskiego uprawniają do nabycia 500 jardów (500 metrów) przędzy bawełnianej, lub przędzy jedwabnej, lub 50 gramów przędzy lnianej.

Kartki zapotrzebowania wystawia Grupa Rzemiosła (Placówka Powiatowa lub Cech) w Głównej Grupie Gospodarka Przemysłowa. Decyzja, czy wniosek uwzględni się przez wystawienie kartki zapotrzebowania, jest ostateczna.

Ilość kartek zapotrzebowania, które mają być wydane, a które wydaje się w obrębie Generalnego Gubernatorstwa na poszczególne miesiące, ustala Kierownik Urzędu gospodarowania surowcami i towarami włókienniczymi w Generalnym Gubernatorstwie.

Kartka zapotrzebowania musi zawierać nazwisko osoby, uprawniającej do nabywania, okres jej ważności i datę wystawienia.

Kartka zapotrzebowania jest nieprzenośna.

Przy oddaniu środków do szycia przez handel detaliczny należy kartki zapotrzebowania zatrzymywać i unieważniać je przez przekreślenie na krzyż. Odbiór towaru winna osoba, uprawniająca do nabywania, poświadczyc podpisem na kartce zapotrzebowania.

Przy oddaniu towarów włókienniczych do celów naprawy należy poszczególne odcinki zatrzymywać i unieważniać je przez przekreślenie na krzyż.

Towar wolno oddać tylko za przedłożeniem dowodu rzemieślniczego właściwej Izby Rzemieślniczej, lub właściwego Związku Cechów.

Ponowne nabywanie środków do szycia, jak również towarów włókienniczych do celów naprawy (materiały do łatania), przez handel detaliczny następuje u hurtowników lub w oddziałach fabrycznych, dopuszczonych do handlu towarami włókienniczymi, za wręczeniem unieważnionych kartek zapotrzebowania i poszczególnych odcinków.

Wymienionym powyżej placówkom wolno za oddaniem unieważnionych kartek zapotrzebowania oddać przedsiębiorstwom handlu detalicznego środki do szycia i towary włókiennicze do celów naprawy tylko w takiej ilości, jaka odpowiada oddanym kartkom zapotrzebowania i poszczególnym odcinkom.

Verlag: Industrie- und Handelskammer Lublin. Druck: Buchdruckerei Adam Szczuka, Lublin, Zamojskastr. 12. Fernspr. 2298
Einzelaummer des Heftes: 1 Zl. Anzeigen: 1/4 Seite zweisprachig Zl. 50,—. Das Mitteilungsblatt erscheint monatlich.

Redaktionsschluss am 15. jeden Monats.

Wydawactwo: Izba Przemysłowo-Handlowa. Druk: Lubelskie Zakłady Graficzne—Adam Szczuka, Lublin, Zamojska 12. Telefon 22-98
Ogłoszenia: 1/4 str. w dwóch językach 50 zł. Biuletyn informacyjny wychodzi raz w miesiącu.
Redakcję numeru zamyka się 15-go każdego miesiąca.